

ԴԱԻԻԹ ԲՋՆԵՑԻ, (Այրարատ. Նիզ գաւառ). 1261 թուականին կ'ապրէր: Ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը, Հոովմ եւ Արեւմտեան ուխտատեղիներն. յետոյ կը հաստատուի Ակների վանքը, Կիլիկիա. նոյն վանքի վանականներու խնդրանքովը 1261 ին կ'ընդօրինակէ Չ. դարէն հասած Ագաթանգեղոսի երկաթազիր ձեռագիրը, նոյն ընդօրինակութիւնը այժմ կը գտնուի Ս. Էջմիածնի Մատենադարանը. (Էջմ. Յուց. Թ. 1614, հասե Պասւնագիրք էջ Լ—ԼԴ):

ԴԱԻԻԹ ԵՊՍ. ՏԻՐԱՅՈՒ ԳԷՈՐԳԵԱՆ, ԿԱՐՆԵՑԻ.—Մը. Ծ. 1796 ին. աւագանի անունը Գալուստ, Չո. 1822 ին. աշկ. Գարբիէլ պարք.ի, կը ձեռնագրուի եպս. 1848 ին. կնիքը 1848. Նւ. Զմիւռնիոյ, փոխ. 1848 ին. խորհրդակաւ ԿՊ. Յակոբոս Սերորեանի 1857 ին. 1824 ին խմբագրած է Սկիւտարի մէջ Զուարճարան կենաց խորագրով հաւաքածոյ մը. (ՄՉ. թ. 636). կը վախճանի 1858 ին Երուսաղէմի մէջ եւ կը թողուի Ս. Փրկչի վանքը. իր տապանազիրն է.

«Առսեր հատու տխուր մահուան

Կտրէ զկեանս արգի մարդկան:

Մա քարոզիչ ոչ լոկ բանիւ,

Այլ հայելի ճշմարտութեան.

Նուիրակ Զմիւռնիոյ բուն միաբան

Մեծ Աթոռոյս Սուրբ Յակոբեան,

Դարպասընկալ և փոխանորդ,

Գտաւ բարեօք հաճոյական.

Ի՞նչ հովուացեա Տէր փրկութեան

Տուր մեր հովուիս զվերինդ խորան:

Յամի տեան 1858 և ի 6 հոկ.

ի ձեռն ձեռնատուն աշակերտին իւրոյ Տիգրանակերացի Յակոբ վարդապետին»:

ԴԱԻԻԹ ԵՊՍ. ԱՐԱՐԱՏՅԻ.—Մը. Ս. Էջմիածնի, ՄՉ. թ. 146 յիշատակարանին համաձայն, Դաւիթ եպս. երեք անգամ ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը. վերջին գալուստն ներկայ կ'ըլլայ Երուսաղէմի Դաւիթ պարք.ի մահուան և թաղման. յիշեալը կը գրէ ինքնագիր յիշատակարան մը նոյն ձեռագրին մէջ. «ես անորժան Դաւիթ եպիս. գ. անգամ եկայ երամ. մէկ